

AVIZ

**referitor la proiectul de Lege pentru ratificarea Convenției
între România și Statele Unite Mexicane pentru evitarea
dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire
la impozitele pe venit și pe capital, semnată la
Ciudad de Mexico, la 20 iulie 2000**

**Analizând proiectul de Lege pentru ratificarea Convenției
între România și Statele Unite Mexicane pentru evitarea dublei
impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele
pe venit și pe capital, semnată la Ciudad de Mexico, la 20 iulie
2000, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.29
din 1.03.2001,**

CONSILIUL LEGISLATIV

**În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din
Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,**

**Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele
observații și propuneri în ceea ce privește textul Convenției:**

**1. Întrucât art.3 este afectat definirii termenilor folosiți în
Convenție, apare ca o inconsecvență introducerea, în art.2 (ca
paragraf 2), a unui text prin care se definește noțiunea de "impozite pe
venit și pe capital".**

**2. Semnalăm faptul că, deși în paragraful 1 din art.2, se
stabilește că obiectul Convenției îl constituie impozitele stabilite în
numele fiecărui Stat Contractant sau a diviziunilor sale politice, al
entităților sale locale, ori al unităților administrativ-teritoriale, în
paragraful 3a), figurează numai "impozitul federal pe venit". În afară
de faptul că prevederile respective se află într-o contradicție evidentă,
constatăm că, în vreme ce în cazul României sunt reglementate toate**

categoriile de impozite (indiferent de nivelul la care au fost stabilite), în cazul Mexicului, este vorba numai de "impozitul federal pe venit" - ceea ce ar putea însemna că prestațiile la care cele două state s-au angajat nu sunt totuși, egale.

3. Extinderea aplicării Convenției la impozitele care nu există acum, dar se vor introduce după semnarea Convenției pe motiv că sunt "în esență similare" (art.2 paragraful 4) este excesivă. Dacă în cazul înlocuirii impozitelor existente nu se ridică probleme, celelalte impozite nou introduse nu ar trebui admise, pentru că acest criteriu - "în esență similar" este vag și foarte larg.

4. În definiția termenului "Mexic" (art.3 paragraf 1, lit.b) apar exprimări confuze ("părți componente ale Federației"; insulele mărilor adiacente) care nu există în dreptul internațional privind domeniul mărilor și oceanelor; sunt consacrate (inclusiv în Convenția O.N.U. privind dreptul mării) alte instituții ca "zona economică exclusivă", "platoul continental" ș.a. De aceea, este de dorit să se folosească această terminologie consacrată.

5. Sintagma "având statutul în conformitate cu legislația în vigoare într-un Stat Contractant" (din art.3 paragraf 1, lit.g) este confuză, deoarece naționalitatea persoanei juridice se stabilește prin raportarea la legislația statului a cărei naționalitate o pretinde; o persoană juridică care are naționalitatea română este constituită în conformitate cu legislația din România și, de aceea, referirea în general "într-un stat contractant" duce la alte interpretări.

Precizăm că criteriul de bază prevăzut de legea română (Legea nr.105/1992) pentru determinarea naționalității persoanei juridice este cel al sediului.

6. Expresia "rezidență" (din art.4 paragraf 1) nu este cea potrivită în cazul în care este vorba de **persoana juridică**; dacă pentru persoana fizică se are în vedere "domiciliul", pentru persoana juridică ar fi trebuit să fie folosită expresia de "**sediu**".

7. În art.4 (paragraf 2, lit.c), ar fi trebuit să se folosească și cuvântul "cetățean" nu numai acela de "național" (care se aplică numai pentru Mexic).

8. La art.5 paragraful 4 lit.d), sintagma "expoziții temporare ocazionale" apare ca o repetare de cuvinte, pentru că expresia "ocazional" o implică și pe aceea de "temporar".

9. Într-o serie de articole (art.6 paragraf 1, art.10, 14 ș.a.) se folosește expresia de "pot fi supuse impunerii". Cuvântul pot creează

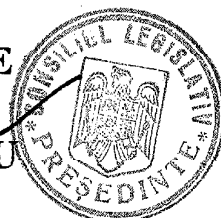
impresia că este vorba de o prevedere facultativă, deși, în realitate, este vorba de o obligație fermă.

10. Ceea ce are relevanță în cazurile la care se referă art.29 sunt prevederile din Convenția de la Viena din 1963 privind relațiile consulare și nu "principiile generale ale dreptului internațional", deoarece scutirea de impozit nu are loc pe baza principiilor generale ale dreptului internațional. În plus ar fi fost necesar să se menționeze că este vorba de acorduri la care ambele state sunt părți și nu neapărat acorduri speciale).

11. În art.30 paragraful 1 - există două prevederi care se contrazic; mai întâi se arată că prezenta Convenție va intra în vigoare la data efectuării schimbului de note diplomatice - ceea ce este posibil și în practică au loc asemenea proceduri (se încheie un protocol prin care se constată îndeplinirea procedurilor naționale). Cu toate acestea, în ultima teză din acest paragraf se menționează că intrarea în vigoare are loc la data primirii ultimei notificări. Or, în realitate, dacă se efectuează un schimb de note diplomatice, intrarea în vigoare are loc la data efectuării schimbului de note.

p. PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București

Nr. 177/2.03.2001